पराशरः शाक्त्यःअग्निः। द्विपदा विराट् ।

पृश्वा न तायुं गुहा चर्तन्तं नमौ युजानं नमो वर्हन्तम्॥ १.०६५.०१ सुजोषा धीरोः पुदैरनुं ग्मन्नुपं त्वा सीदुन्विश्वे यजेत्राः॥ १.०६५.०२

न तायुम्- चोरिमव स्थितम्। चित्तचोरिमिति भावः। पश्चा- द्रष्ट्रात्मना। पश्यतीति पशुः। गुहा चतन्तम्- हृदुहाविष्टम्। चोरो यथा गह्नरेषु लीनो भवित तथा लीनिमिति भावः। नमो युजानम्- नमस्कारानुपासकैर्योजयन्तम्। नमो वहन्तम्- देवानां कृते नमांसि प्रापयन्तम्। अग्निम्। सजोषाः- समानप्रीतयः। धीराः- धारणासंपन्नाः। पदैः- चरणलाञ्छनोपलिक्षताभिः सद्भावनाभिः। अनु गमन्- अन्वगच्छन्। विश्वे- सर्वे। यजत्राः- यज्ञपालकाः। त्वा- भवन्तम्। उप सीदन्- उपविविद्युः॥१॥२॥

ऋतस्यं देवा अनुं <u>ब्र</u>ता <u>गुर्भुव</u>त्परिष्टिद्यीर्न भूमं॥ १.०६५.०३ वर्धन्ती॒मार्पः पुन्वा सुर्ह्मिश्वमृतस्य योना गर्भे सुजातम्॥ १.०६५.०४

ऋतस्य- प्रकृतिनियतेः। व्रता- अनुस्यूतधर्मान्। देवाः- द्योतनशक्तयः। अनु गुः- अनुजग्मुः। परिष्टिः- तदन्वेषणम्। भुवत्- अभवत्। भूम- भूमिः। तदन्वेषणेन। द्यौर्न- द्युलोक इव अभवत्। पन्वा- मन्त्रेण। सुशिश्विम्- शोभनवर्धकं शोभनगितम्। दु ओश्वि गतिवृद्धयोः। ईम्- इमम्। आपः- मूलशक्तिप्रवाहाः। ऋतस्य- प्रकृतिनियतेः। योना- बीजावपनदेशभूतायाः पृथिव्याः। गर्भे। सुजातम्- सुष्ठु प्रजातम्। वर्धन्ति- वर्धयन्ति॥३॥४॥

पुष्टिर्न रण्वा क्षितिर्न पृथ्वी गिरिर्न भुज्म क्षोदो न शम्भ॥ १.०६५.०५ अत्यो नाज्मन्सर्गप्रतक्तः सिन्धुर्न क्षोदः क ई वराते॥ १.०६५.०६

रण्वा- रमणीया। पुष्टिर्न- पोषणशक्तिरिव। पृथ्वी- पृथुला। क्षितिर्न- भूमिरिव। भुज्म- भोजियता। गिरिर्न- पर्वत इव। शंभु- मङ्गळम्। क्षोदो न- उदकिमव। अज्मन्- युद्धे। सर्गप्रतक्तः- निसर्गेण प्रगमितः। तञ्च गतो। अत्यः- अश्वः। न- इव। सिन्धुर्न क्षोदः- स्यन्दनशीलमुदकिमव। ईम्- प्रवृत्तमेनमिन्नम्। कः। वराते- निवारयेत्॥५॥६॥

जामिः सिन्धूनां भ्रातेव स्वस्रामिभ्यान्न राजा वर्नान्यत्ति॥ १.०६५.०७ यद्वातंजूतो वना व्यस्थादिग्निही दाति रोमां पृथिव्याः॥ १.०६५.०८

स्वस्नाम्- स्वसॄणाम् । भ्रातेव- किनष्ठभ्रातेव । सिन्धूनाम्- अपाम् । जािमः- वात्सल्यपात्रो बन्धुः । राजा । इभ्यान्न- शत्रृनिव । वनािन- अरण्यािन । अत्ति । वातजूतः- वायुप्रेरितः । वना- वनािन । व्यस्थात्- विशेषेण अतिष्ठत् । पृथिव्याः- भूम्याः । रोमा- रोमभूतौषधािन । दाित- छिनित्त । दाप् छवने ॥ ७ ॥ ८ ॥

श्विसित्यप्सु हंसो न सीद्नकत्वा चेतिष्ठो विशामुंषर्भृत्॥ १.०६५.०९ सोमो न वेधा ऋतप्रजातः पुशुर्न शिश्वा विभुदूरेभाः॥ १.०६५.१०

कत्वा- शोभनसङ्कल्पेन । विशाम्- प्रजानाम् । चेतिष्ठः- अतिशयेन चेतियता । सोमो न वेधाः- सोम इव विधाता । ऋतप्रजातः- प्रकृतिनियतिजः । पशुर्न शिश्वा- धेनुर्यथा स्ववत्सेन सुशोभिता तथा स्वोपासकेन सुशोभितः । विभुः- प्रभुः । दूरेभाः- दूरेपि प्रकाशमानः । हंसो न- हंस इव । सीदन्-उपविशन् । अप्सु- उदके । श्वसिति- प्राणिति ॥९॥१०॥